

Secció III. Altres disposicions i actes administratius

ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA CONSELLERIA DE SALUT

1499

Resolució de la consellera de Salut per la qual s'estableixen els serveis mínims per a la vaga d'àmbit estatal convocada per l'organització sindical Confederación Española de Sindicatos Médicos entre els dies 16 i 20 de febrer de 2026, ambdós inclosos, que afecta el personal sanitari mèdic i facultatiu del grup A1 del Servei de Salut de les Illes Balears

Antecedents

L'organització sindical d'àmbit estatal Confederación Española de Sindicatos Médicos (CESM) va registrar un preavis de vaga el 27 de febrer de 2025 —esmenat l'endemà— per tal de convocar una vaga per al 23 de maig de 2025, que es va ajornar fins al 13 de juny de 2025, però amb la reserva de comunicar noves jornades de vaga.

El 28 de juliol de 2025, la CESM va comunicar al Ministeri de Sanitat del Govern d'Espanya la convocatòria d'una nova jornada de vaga per al 3 d'octubre de 2025, que va afectar el personal sanitari mèdic i facultatiu del grup A1 del Sistema Nacional de Salut, com a conseqüència de l'actitud negociadora del Ministeri de Sanitat de no admetre la reivindicació principal, que és acceptar una regulació específica de les condicions de feina d'aquest col·lectiu per mitjà un estatut propi. Com estava previst, el 3 d'octubre de 2025 es va dur a terme la jornada de vaga.

Posteriorment, el 16 d'octubre de 2025 es va registrar un nou preavis de vaga i es van establir les noves jornades d'aturada entre els dies 9 i 12 de desembre de 2025, ambdós inclosos.

Finalment, el 23 de gener de 2026 es va registrar un altre preavis de vaga i es van establir els dies d'aturada següents:

- 1) Del 16 al 20 de febrer de 2026, ambdós inclosos.
- 2) Del 16 al 20 de març de 2026, ambdós inclosos.
- 3) Del 27 al 30 d'abril de 2026, ambdós inclosos.
- 4) Del 18 al 22 de maig de 2026, ambdós inclosos.
- 5) Del 15 al 19 de juny de 2026, ambdós inclosos.

Aquesta vaga afecta tot el personal sanitari mèdic i facultatiu del grup A1 del Sistema Nacional de Salut (per tant, del Servei de Salut de les Illes Balears) qualsevol que en sigui la modalitat de contractació —estatutària, funcional o laboral, inclòs el personal de formació sanitària especialitzada— i qualsevol que en sigui la modalitat de gestió —centres propis, concertats, consorcis, empreses públiques— al qual resulti aplicable directament o supletòriament la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'estatut marc del personal sanitari dels serveis de salut.

Els dies de vaga convocats començaran a les 00.00 h i acabaran a les 23.59 h del darrer dia consecutiu convocat (per tant, ambdós inclosos).

Per una altra banda, a les empreses que tinguin diversos torns de feina el començament de l'aturada es farà en el primer torn que comenci el dia convocat i acabarà una vegada finalitzat el darrer torn, encara que es prolongui després de les 24 hores del darrer dia consecutiu convocat.

Consideracions jurídiques

1. En l'article 28.2 de la Constitució espanyola de 1978 s'estableix com a dret fonamental el dret a la vaga dels treballadors per a la defensa dels seus interessos. No obstant això, reserva que la llei que reguli l'exercici d'aquest dret ha d'establir les garanties que calguin per tal d'assegurar el manteniment dels serveis essencials de la comunitat.

A aquest efecte cal considerar que aquest article 28 reconeix el dret a la vaga com a dret fonamental dels treballadors per a la defensa dels seus interessos atorgant a la vaga la mateixa protecció que la conferida als drets més rellevants que el text constitucional relaciona i protegeix, com ara la vida, la integritat física i la salut, entre d'altres, tots els quals —juntament amb el de dret a la vaga— gaudeixen de la màxima tutela constitucional.

No obstant això, la jurisprudència constitucional ha matisat i cohesionat l'exercici del dret a la vaga i la fixació dels serveis mínims quan aquest exercici afecta els serveis essencials per a la comunitat, atès que el dret de la comunitat a aquestes prestacions vitals és prioritari respecte del dret a la vaga (fonament jurídic 18 de la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 11/1981). A aquest efecte, es consideren

serveis essencials els destinats a garantir el contingut essencial dels drets constitucionals, és a dir, el dret a la vida, a la salut, a la llibertat personal, a la lliure circulació, a la comunicació, a la informació, a la tutela judicial efectiva i a l'educació.

Així doncs, les previsions de l'article 28.2 en fer referència a les garanties precises per assegurar, en cas de vaga, que es mantinguin els serveis essencials per a la comunitat tenen el significat d'expressar que el dret dels treballadors a defensar i promoure els seus interessos per mitjà d'aquest instrument de pressió cedeix quan amb això ocasiona o pot ocasionar un dany més greu que el que els vaguistes pateixen.

En conseqüència, en la mesura que la destinatària i creditora d'aquests serveis essencials és la comunitat sencera i els serveis són al mateix temps essencials per a aquesta, la vaga no pot imposar el sacrifici dels interessos dels destinataris d'aquests, i el dret de la comunitat a aquestes prestacions vitals és prioritari respecte del dret a la vaga (STC 11/1981). De tot això es deriva que la concreció dels serveis essencials suposa una limitació de l'exercici del dret a la vaga, cosa que fa imprescindible establir una ponderació adequada dels interessos en joc i d'això se n'ha de derivar que l'exercici del dret a la vaga cedeix quan la vaga pugui ocasionar un dany més greu a la comunitat o al destinatari o titular del dret a la prestació del servei essencial que la hipotètica falta d'èxit de les seves reivindicacions o pretensions.

En aquest cas, la convocatòria de vaga afecta el personal sanitari (mèdic i facultatiu) del grup A1 que presta servei al Sistema Nacional de Salut i concretament en l'àmbit del Servei de Salut de les Illes Balears. Atès que afecta un servei públic essencial (el sanitari), cal garantir tant el dret a la vaga com —atès que es tracta d'un servei vital— el funcionament d'aquest servei sanitari per a la població, almenys en l'atenció urgent i en la que no es pugui demorar, i també en la programació dels actes mèdics i sanitaris en què la demora en la intervenció posi en risc la vida o la integritat física del pacient. Es tracta, per tant, de ponderar els interessos en conflicte, que són l'exercici del dret a la vaga amb el dret dels ciutadans a la salut i a l'atenció sanitària, de manera que aquest no pot impedir l'exercici d'aquell, però tampoc aquell pot ser tan exorbitant que posi en risc la salut i l'atenció sanitària de la població.

2. El Servei de Salut presta un conjunt de serveis que cal considerar essencials per a la comunitat perquè es tracta d'interessos protegits constitucionalment, el funcionament dels quals no pot quedar paralitzat per l'exercici del dret a la vaga. Per això és obligatori harmonitzar l'interès general i el dret a la vaga adoptant les mesures necessàries per assegurar el funcionament d'aquests serveis, que —limitant el contingut d'aquest dret en el grau més baix possible— han de ser alhora suficients per garantir les activitats de caràcter essencial que es prestin al Servei de Salut i han de permetre que els ciutadans exerceixin els drets que els emparen.

3. D'altra banda, el paràgraf segon de l'article deu del Reial decret llei 17/1977, de 4 de març, sobre relacions de treball, disposa el següent [traducció de l'original]:

Quan la vaga es declari en empreses encarregades de la prestació de qualsevol tipus de serveis públics o de necessitat reconeguda i inajornable i hi concorrin circumstàncies de gravetat especial, l'autoritat governativa pot acordar les mesures necessàries per assegurar el funcionament dels serveis. El Govern, així mateix, pot adoptar les mesures d'intervenció adequades a aquests fins.

4. Per tot això, si una vaga es declara en empreses encarregades de la prestació de serveis públics de qualsevol naturalesa o de necessitat reconeguda i inajornable i es presenten circumstàncies de gravetat especial, l'autoritat governativa pot acordar les mesures necessàries per assegurar el funcionament dels serveis. A aquest efecte, és indiferent que el servei es presti per mitjà d'una relació funcional o simplement mitjançant empleats vinculats per una relació laboral, atès que allò que resulta determinant és el caràcter i la finalitat de les funcions acomplertes.

5. L'exercici del dret a la vaga ha de ser compatible amb el manteniment d'aquests serveis essencials, aspecte que no s'ha qüestionat en aquest document.

6. D'acord amb la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 33/1981, l'al·lusió a l'autoritat governativa que conté l'esmentat article del Reial decret llei 17/1977 fa referència, respectivament, a l'Estat o a la comunitat autònoma amb competències en els serveis afectats.

Així doncs, aquesta Sentència reconeix a les comunitats autònomes competències dins el seu àmbit per establir les mesures de garantia dels serveis essencials. El Tribunal Constitucional reconeix el següent [traducció de l'original]:

Quan es tracta de serveis que, considerats conjuntament, estan compresos dins l'àrea de les competències autonòmiques [...], vetllar perquè funcionin de manera regular correspon a la titularitat i a la responsabilitat de les autoritats autonòmiques.

7. El 12 de febrer de 2026 s'han negociat i establert juntament amb la CESM els serveis mínims que es detallen en l'annex.

8. D'acord amb l'esmentat article del Reial decret llei 19/1977, la competència per aprovar les mesures que garanteixin els serveis mínims en l'àmbit dels serveis públics o essencials correspon a l'autoritat governativa.

Per tot això dicta la següent

Resolució

1. Establir els serveis mínims que s'indiquen en l'annex d'aquesta resolució per a la vaga de personal sanitari mèdic i facultatiu del grup A1 del Servei de Salut de les Illes Balears convocada per la CESM entre els dies 16 i 20 de febrer de 2026, ambdós inclosos.
2. Determinar que la vigilància i la designació del personal que ha d'atendre els serveis mínims corresponen a la direcció de cada centre. Els serveis mínims s'han de cobrir prioritàriament amb personal que no faci vaga, però si és insuficient els llocs de feina essencials s'han de cobrir obligatòriament.
3. Facultar les gerències per designar de manera expressa i nominal quins treballadors han d'integrar els serveis mínims al sector públic establerts en aquesta resolució.
4. Establir que incomplir l'obligació d'atendre els serveis mínims implicarà les responsabilitats previstes en l'ordenament jurídic i, si escau, les sancions corresponents segons la normativa aplicable.
5. Publicar aquesta resolució en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Interposició de recursos

Contra aquesta resolució, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs de reposició davant l'òrgan que la dicta en el termini d'un mes comptador des de l'endemà de la publicació, d'acord amb els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en relació amb l'article 57 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant qualsevol jutjat contenciós administratiu de Palma en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la publicació d'aquesta resolució, d'acord amb els articles 8 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, sens perjudici de qualsevol altre recurs que es consideri procedent interposar.

Palma, a la data de la signatura electrònica (13 de febrer de 2026)

La consellera de Salut
Manuela García Romero

ANNEX

Serveis mínims per a la vaga convocada per l'organització sindical Confederación Española de Sindicatos Médicos entre els dies 16 i 20 de febrer de 2026, ambdós inclosos

1) En l'àmbit de l'atenció hospitalària:

- a) Amb caràcter general, els serveis mínims han de ser els que estan prevists per atendre l'assistència sanitària en dies festius, perquè s'entén que amb aquests hauria d'estar prou coberta l'assistència mèdica.
No obstant això, en els casos de les especialitats mèdiques que tenguin pacients ingressats a càrrec seu, en el torn de matí cal augmentar el nombre previst per als dies festius amb un especialista per servei mèdic, a fi de garantir una mínima atenció als pacients ingressats.
- b) Als serveis assistencials on no es facin guàrdies en els dies festius cal garantir la presència d'un facultatiu en el torn de matí.
- c) Pel que fa als serveis centrals, cal garantir l'activitat amb la presència del 30 % del personal que hi presta l'activitat ordinària, excepte el servei de radiofísica, que ha de ser del 50 %.
- d) Pel que fa als serveis d'hematologia i hemoteràpia, cal garantir l'activitat amb la presència del 50 % del personal que hi presta l'activitat ordinària.
- e) Als serveis hospitalaris enquadrats en allò que en la pràctica hospitalària sol denominar-se «activitat urgent o crítica» —oncologia mèdica i radioteràpia, cirurgia oncològica, diàlisi, hospital de dia, farmàcia hospitalària, ECMO i trasplantaments—, atès que es tracta de serveis on es presta una assistència vital és necessari el 100 % de la presència a fi de garantir l'activitat programada i la continuïtat dels tractaments en curs.
- f) En els casos dels serveis d'urgències i d'UCI, els serveis mínims s'han de cobrir amb els facultatius que estiguin prevists per atendre l'assistència en els dies laborables.

2) En l'àmbit de l'atenció primària:

Han d'estar oberts els centres de salut, que a l'efecte de prestar l'assistència sanitària adequada han de disposar del efectius següents:

- a) En el torn de matí, una plantilla mínima d'un metge i un pediatre, excepte als centres amb més de 20.500 targetes sanitàries assignades, on ha de ser de dos metges i un pediatre.
- b) En el torn d'horabaixa (de 15.00 a 20.00 h), un metge i un pediatre (si n'hi ha).
- c) Pel que fa a l'atenció continuada de les 15.00 h a les 24.00 h, tots els metges i pediatres que prestin atenció continuada als PAC.

3) Als serveis d'urgència i emergència (SUAP i 061), atesa la naturalesa pròpia i la dels serveis que presten, la cobertura ha de ser del 100 % en tots els serveis sanitaris.

4) MIR: no s'estableixen serveis mínims per al personal MIR, ateses les característiques específiques de la relació laboral que tenen amb el Servei de Salut.

